

1961

1. Beh. af Lovf. om Hærens Ordning.

1962

der straalende over Udpalget, ogsaa maaste kunde bruges til at belyse det i Forhold til den høit-ærede Krigsminister. — Angaaende Forstærknin- gen skal jeg ikke udtale mig videre, end jeg har gjort tidligere. Der er kun een Bemærkning, som jeg vil tillade mig at gøre med Hensyn til Kjø- benhavns Bæbning. Denne i sig selv vistnok ikke meget populære Institution vil neppe blive mere populær ved en Udvidelse med to Batailloner. Dette vil imidlertid være et underordnet Spørgs- maal ovenfor det om, hvad Forsvaret kræver; men det forekommer mig betænkeligt, naar Ministeren vil drage et Sogn, der ligger udenfor Byen og ikke staar i nogen yderligere Forbindelse med denne i andre Retninger, ind under Kjøbenhavn, og paalægge det en Forpligtelse, som tidligere kun har paahvilet selve Byen. Det synes mig, at de Motiver, som angives derfor, affet fra det, at det var heldigt at tilføre Bæbningen noget mere Mandskab, ere lidt svage; thi de indskrænke sig dels til, at Folk flytte fra Byen til Frederiks- berg, og dels til, at der navnlig er en Del Per- soner, som skulle gjøre Tjeneste i Bæbningen, og som unddrage sig derfor ved kort Tid, fjærend Dvællernes Begyndelse at flytte til Frederiksberg, ligge paa Landet der, og flytte ind til Byen igjen, naar Dvællerne ere forbi. Det forekommer mig nu, at det af et saadant Motiv at ville for- dette Forholds Bedkommende inddrage Frederiks- berg Sogn under Byen er „for Smed at rette Bager“; thi de Personer, som ville unddrage sig for Tjenesten, ville sandsynligvis ikke blive ramte derved, da de have mange andre Steder, at tage hen, som ligge nok saa nær ved Kjøbenhavn. De kunne blot søge Amager og Byerne derude, saa de skulle nok finde Leilighed til at unddrage sig denne Tjeneste; og da det kun er for en meget kort Tid, vil det jo være dem temmelig ligegyldigt, hvor de bo. Det var de Bemærkninger, som det foreliggende Forslag har givet mig Anledning til, og jeg skal nu slutte med en Bøn til det høie Thing og specielt til det ærede Flertal i dette Thing, om ikke yderligere at flyde denne Sag hen til en vis Fremtid, men at lade den alvorlige Villie til at behandle den, som jeg aldeles ikke tvivler paa, at det ærede Flertal er i Besiddelse af, komme frem i Handling. Jeg beder Dem om det for Hærens Skyld, thi der er Intet saa ned- trykkende, Intet saa sørgeligt og paa en vis Maade — det er ikke i den værste Betydning, jeg siger det — demoraliserende for en Hær, som i længere Tid at befinde sig i en saadan Over- gangstilstand som den, vor Hær har været i de

sidste 3 Aar, og det er dobbelt uheldigt, naar de intelligenteste, bedste og ivrigste Kræfter maa sige sig selv, at alt det Arbejde, den Møje og den Sver, de offre paa deres Gjærning, ikke er til- strækkelig til, at denne Gjærning kan udføres paa tilbørlig Maade, ligesom de ogsaa maa erkende, at, naar engang Hæren skulde blive kaldt til at udføre den Dont, som er den paalagt til Forsvar for Fædrelandet, saa vil dens Kommando ikke være af den Natur, at den kan kaldes forsvarelig. Og jeg vil bede de Herrer om det for en anden Sags Skyld, som jeg i det Mindste for mit Bedkommende er overbevist om, at Alle, hvad enten de høre til den ene eller den anden Side af Salen, omsatte med lige Varme, lige Kjerlighed og lige Interesse, det er for vort Fædre- lands Skyld. Jeg tror ikke, at, naar man be- trægter den politiske Himmel i Europa for Die- blittet, og naar man stiller sig selv det Spørgs- maal, om denne Himmel tegner paa godt Veir eller paa Uro og Storme, naar man fremdeles stiller sig selv det Spørgsmaal, om den Fred, der nys blev sluttet mellem de to europæiske Kolosser, hvoraf den ene kun ønsker at fremstjænde saameget som muligt og den anden at forhale saa lidt som muligt Gjenoptagelsen af Kampen paa Liv og Død, om den Fred, siger jeg, har nogen Sand- synlighed for at blive bestaaende i et længere Tidsrum; naar man fremdeles retter det Spørgs- maal til sig selv, om den nævnte og spændte Til- stand, hvori de andre Stormægter i Europa netop ligeoverfor dette Spørgsmaal befinde sig, vil gjøre det naturligt, at de i paakommende Tilfælde ville vove at holde sig tilbage og ikke blande sig i en Strid, som ved et uheldigt Udfald til den ene eller den anden Side fuldstændig vilde for- ryste den europæiske Rigevægt, og naar man saa endelig spørger, om det lille Land, der holder Nøglerne til Østersøen i sin Haand, med nogen- somhelst Sandsynlighed kan vente at blive fritaget for i et saadant Tilfælde at tage sit Parti — jeg siger, blive fritaget for, thi det ligger jo nær, at man kan blive nødsaget dertil, om man end nok saa gjerne vilde være fri — naar man stiller sig disse Spørgsmaal, maa saa ikke de Herrer, og maa vi saa ikke Alle, besvare dem alle be- negtende? Dette tror jeg, at vi maa, naar vi ville se Sagen i dens sande og rette Lys; men naar det er Tilfældet, saa siger jeg, lad os saa ikke tøve med i en forsvarelig uddannet og for- svarlig kommanderet Hær at give vort Land det væsentligste og nødvendige Middel til under en saadan Konflikt at kunne bevare sin Seirobestem-